

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Гж1 2223/23
23.10.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија Предрага Васића, председника већа, Валентине Тодоровић Воркапић и Мирославе Вучетић, чланова већа, у парници из радног односа тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Зоран Вујичић, адвокат из Неготина, Доситејева бр.2, против туженог ЈКП Градско саобраћајно предузеће “Београд” са седиштем у Београду, Кнегиње Љубице бр.29, ради поништаја решења, враћања на рад и накнаде штете, одлучујући о жалби тужиље изјављеној против пресуде Првог основног суда у Београду П1.бр.3540/18 од 12.10.2022.године, у седници већа одржаној 23.10.2024.године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба тужиље и **ПОТВРЂУЈЕ** пресуда Првог основног суда у Београду П1.бр.3540/18 од 12.10.2022.године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П1.бр.3540/18 од 12.10.2022.године, ставом првим изреке одбијен је, као неоснован, тужбени захтев тужиље којим је тражила да се поништи као незаконито и неправилно решење о отказу Уговора о раду бр.17/272 од 27.9.2018.године, које је исправљено решењем о исправци техничке грешке у решењу бр.17/272 од 27.9.2018.године бр.11846 од 28.9.2018.године, којим је отказан тужиљин Уговор о раду бр.2/2445 од 29.12.2017.године због одбијања да закључи анекс уговора о раду ради премештаја на друге послове, као и да се обавезе тужени да тужиљу врати на рад. Ставом другим изреке одбијен је тужбени захтев тужиље којим је тражила да се обавезе тужени да јој, на име накнаде штете због неисплаћене зараде за месец октобар 2020.године исплати износ од 57.110,77 динара, са законском затезном каматом од 01.12.2020.године, па до исплате. Ставом трећим изреке одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиље којим је тражила да се обавезе тужени да јој на износ неисплаћене зараде обрачуна и уплати доприносе за

пензијско и инвалидско осигурање у корист Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање, обрачуна и уплати доприносе за здравствено осигурање у корист Републичког фонда за здравствено осигурање, обрачуна и уплати доприносе за обавезно осигурање за случај незапослености Националној служби за запошљавање. Ставом четвртим изреке обавезана је тужила да туженом на име трошкова парничног поступка исплати износ од 2.090,00 динара.

Против наведене пресуде, тужила је благовремено изјавила жалбу због битне повреде одредаба парничног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права, с предлогом као у жалби.

Испитујући правилност и законитост ожалбене пресуде, у границама овлашћења прописаних одредбом члана 386 став 3 Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр.72/11...55/14), Апелациони суд у Београду, као другостепени суд, је оценио да је жалба тужиле неоснована.

У поступку доношења ожалбене пресуде, нису учињене битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374 став 2 тачка 1, 2, 3, 5, 7 и 9 Закона о парничном поступку, на које овај суд пази по службеној дужности, нити друге повреде одредаба парничног поступка које би биле од утицаја на правилност и законитост ожалбене пресуде.

Према чињеничном стању утврђеном у првостепеном поступку, тужила је била у радно односу код туженог на радном месту ... у Служби за медијски наступ у Сектору за планирање инвестиције у ОЈ "Инвестиције" по закљученом Уговору о раду бр.2/2445 од 29.12.2017.године. Тужени је тужилу дана 20.8.2018.године уручио Обавештење од 17.8.2018.године за премештај на други одговарајући посао због потреба процеса и организације рада, с обзиром на недостајући број извршилаца на пословима стручног сарадника у Служби за заступање и утврђивање одговорности запослених и понуду за Анекс бр.1 уговора о раду заведеног код туженог од 17.8.2018.године којом понудом је туженој понуђено премештање на послове стручног сарадника у Служби заступања и утврђивања одговорности запослених. Тужила је одговорила на понуду за закључење Анекса бр.1 уговора о раду и истакла да премештајем на друго радно место има мања права из радног односа као и да код послодавца постоји већи број запослених са истом врстом и степеном стручне спреме, а можда и више искуства у обављању послова за наведену позицију. Након тога тужени је тужилу дана 10.9.2018.године доставио допис са Обавештењем бр.2/1140 и понуду за закључивање Анекса бр.1 уговора о раду заведеног код туженог под бројем 2/1141 од 10.9.2018.године за премештај на радно место ... Сектора у Сектору за планирање инвестиције у ОЈ "Инвестиције", са образложењем да је наведену организациону јединицу у претходном периоду напустило троје дипломираних правника, а у циљу боље организације и квалитетног обављања послова и с обзиром на потребу и обим послова при спровођењу јавних набавки. Уз понуду за закључивање анекса тужилу је дана 10.9.2018.године и достављен Анекс бр.1 уговора о раду бр.2/2445 од 10.9.2018.године. Тужила је дана 17.9.2018.године писаним путем одговорила на понуду за закључење Анекса бр.1 уговора о раду и оспорила оправданост овакве понуде. Тужени је потом дописом од 19.9.2018.године тражио да се тужила изјасни да ли прихвата понуду за закључење

Анекса уговора о раду од 10.9.2018.године или не прихвата, па је тужиља својим дописом истог дана остала при датом одговору са образложењем од 17.8.2018.године. Оспореним решењем о отказу Уговора о раду бр.17/272 од 27.9.2018.године, тужиљи је отказан уговор о раду због одбијања да закључи анекс уговора о раду, ради премештаја на друге послове и одређено да јој престаје радни однос даном достављања решења. Према образложењу оспореног решења послодавац је понудио запосленој да закључи анекс уговора о раду ради премештаја на послове ... Сектора у Сектору за планирање инвестиције у ОЈ “Инвестиције”, па како се тужиља у остављеном року није изјаснила да ли прихвата или не прихвата понуду за закључивање анекса уговора о раду, сматра се да је исту одбила, па јој је на основу члана 179 став 5 тачка 2 Закона о раду отказан уговор о раду.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, првостепени суд је с позивом на одредбе члана 171, 172 став 1 и 2 и 179 став 5 тачка 2 Закона о раду нашао да је тужени понудио тужиљи измену уговорених услова рада и у обавештењу дао јасне и конкретизоване разлоге за премештај тужиље на други одговарајући посао, као и да је понуда за премештај била резултат стварне потребе процеса и организације рада туженог, па како је тужиља одбила да закључи анекс уговора о раду ради премештаја на друге послове, то су били испуњени законски услови за отказ уговора о раду због одбијања закључења анекса уговора о раду, па је одбио тужбени захтев тужиље за поништај оспореног решења о отказу Уговора о раду од 27.9.2018.године и као акцесорне одбио је и захтев тужиље за враћање на рад и накнаду штете због неисплаћене зараде, као и захтев за уплату доприноса за обавезно социјално осигурање и донео одлуку као у ставу првом, другом и трећем изреке ожалбене пресуде.

Првостепени суд је на правилно и потпуно утврђено чињенично стање, правилно применио материјално право, дајући за своју одлуку довољне и јасне разлоге које прихвата и овај суд, као другостепени, у поступку њене жалбене контроле.

Како је прихватио чињенично стање утврђено у првостепеном поступку и закључио да је првостепени суд доносећи ожалбену пресуду, правилно применио материјално право, Апелациони суд у Београду је, у смислу правила из одредбе члана 396 став 2 Закона о парничном поступку, оценио да у конкретном случају нема потребе за детаљним образлагањем пресуде.

Неоснован је навод жалбе тужиље да тужиљи путем Обавештења и Анекса бр.1 уговора о раду није понуђен одговарајући посао за премештај на радно место ... Сектора у Сектору за планирање инвестиције, нити су дати оправдани разлози за премештај, с обзиром на то да је током поступка несумњиво утврђено да је тужени у обавештењу дао јасне и конкретизоване разлоге за измену уговорених услова рада и премештај тужиље на наведене послове, имајући у виду недостатак дипломираних правника у оквиру тог Сектора, а за које радно место је тужиља испуњавала услове у погледу стручне спреме и радног искуства, како је то правилно закључио првостепени суд.

Без значаја је навод жалбе тужиље да тужиља изричито нити прећутно није

одбила закључење оспореног анекса уговора о раду, с обзиром на то да је током поступка несумњиво утврђено да је тужилји дана 10.9.2018.године уз Обавештење бр.2/1140 од 10.9.2018.године, достављен на потпис и анекс уговора о раду бр. 1 од 10.9.2018. године, који тужилја није потписала у датом року од осам дана, па је правилан закључак првостепеног суда да су у конкретном случају били испуњени услови за доношење оспореног решења о отказу уговора о раду због одбијања закључења анекса уговора о раду ради премештаја на друге послове у смислу члана 179 став 2 тачка 5 Закона о раду.

При доношењу одлуке, цењени су и сви остали наводи жалбе тужилје, али је овај суд мишљења да они нису од утицаја на доношење одлуке у овој правној ствари, будући да се у свом претежном делу своде на анализу оцене изведених доказа од стране првостепеног суда и указивања да их првостепени суд није правилно ценио нити вредновао, што је у супротности са чланом 8 Закона о парничном поступку, према коме слободна оцена доказа подразумева и слободно одлучивање суда које ће доказе извести ради утврђивања одлучних чињеница и како ће их ценити.

Код наведеног, како се ни осталим наводима жалбе не доводи у сумњу правилност утврђеног чињеничног стања ни правилност примене материјалног права, ожалбена пресуда је потврђена у ставу првом, другом и трећем изреке, а жалба тужилје је одбијена као неоснована.

С обзиром на исход спора и успех странака у њему, потврђена је као правилна и одлука о трошковима парничног поступка садржана у ставу четвртном изреке ожалбене пресуде, јер је донета правилном применом одредби члана 153 и 154 Закона о парничном поступку.

Код изложеног, применом правила из одредбе члана 390 и члана 165 став 1 Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр.72/11...55/14), одлучено је као у изреци ове пресуде.

**Председник већа-судија
Предраг Васић, с.р**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић**